

College van beroep voor de examens

Ons kenmerk: CBE 2020-112
Brief kenmerk: U2020/8500/svw
Verzonden:

03 NOV. 2020

Zaak 2020-112

Datum uitspraak: 14 oktober 2020

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellante,

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit casu quo de examiner van de cursus Bestuursrecht II (RB2102), gevestigd te Heerlen, verweerders.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij brief d.d. 5 juni 2020 is namens de Commissie voor de examens aan appellante medegedeeld dat zij op grond van het door haar behaalde resultaat (6) op 18 mei 2020 voor het tentamen van de cursus Bestuursrecht II (RB2102) in voldoende mate heeft voldaan aan de eisen die aan het desbetreffende tentamen worden gesteld.
2. Appellante heeft hiertegen beroep ingesteld per e-mail d.d. 7 juli 2020 en dit aangevuld per e-mail d.d. 17 juli 2020.
3. Verweerders en appellante zijn niet gekomen tot een minnelijke schikking. Appellante heeft aangegeven haar beroep te willen doorzetten.
4. Verweerders hebben een verweerschrift met de daarbij behorende bijlagen overgelegd.
5. Het College van beroep voor de Examens (College) heeft het beroep van appellante behandeld in een openbare zitting op 14 oktober 2020 te Heerlen. Gezien de huidige omstandigheden (COVID-19) heeft het College de zitting op alternatieve wijze laten plaatsvinden. Partijen is de mogelijkheid geboden om virtueel deel te nemen aan de hoorzitting. Appellante heeft het College niet laten weten op welke wijze zij gehoord wenst te worden, noch heeft zij gereageerd op de e-mailberichten inzake het virtueel horen en het verzoek deel te nemen aan de zitting. Appellante heeft niet deelgenomen aan de zitting. Namens verweerders hebben mevrouw mr. M.F.R.H. Ruijschop, ambtelijk secretaris Commissie voor de examens en mevrouw mr. dr. C.L.G.F.H. Albers, examiner van de onderhavige cursus, virtueel deelgenomen aan de zitting.

II. MOTIVERING

1. Uit het verhandelde ter zitting en uit hetgeen door partijen in de overgelegde stukken naar voren is gebracht, is voor het College het volgende komen vast te staan.
2. Het formele beroep richt zich tegen de uitslag van het door appellante afgelegde tentamen van de cursus Bestuursrecht II (RB2102), in het bijzonder tegen de vragen 2, 3, 4, 6 en 7. Uit de e-mail van 17 juli 2020, met daarin de gronden van het beroep, wordt duidelijk dat appellante in beroep gaat tegen de vragen 2 en 4.
3. Met betrekking tot vraag 2 is appellante van mening dat aan de hand van het belanghebbende-leerstuk, de architect en de aannemer op grond van de literatuur toch als belanghebbende kunnen worden aangemerkt. Appellante voert aan dat de strikte benadering van het belanghebbende-begrip, zoals die

in het verleden werd gehanteerd in de rechtspraak, inmiddels op diverse manieren is versoepeld. Appellante is van mening dat het door haar gegeven antwoord (ook) juist is.

Met betrekking tot vraag 4 is appellante van mening dat door het gebruik van het woord 'het beste' in de vraagstelling, er ruimte gelaten wordt voor meerdere juiste antwoorden. Appellante voert aan dat het door haar gekozen antwoord (antwoord b) ook juist is.

4. De examiner heeft met betrekking tot vraag 2 in haar verweerschrift en ter zitting toegelicht dat appellante ten onrechte betoogt dat het door haar gekozen antwoord (antwoord a) ook juist is. De examiner voert aan dat het door appellante gekozen antwoord, slechts door 3,41% van de studenten als juiste antwoord gekozen werd. De examiner betoogt daarnaast dat de aannemer en architect niet kunnen worden aangemerkt als belanghebbende bij het besluit tot weigering van de omgevingsvergunning, zij hebben slechts een afgeleid contractueel (financieel) belang en er is juridisch gezien onvoldoende basis om de architect en aannemer als belanghebbenden aan te merken. De examiner heeft met betrekking tot vraag 4 in haar verweerschrift en ter zitting toegelicht dat antwoord d het enige juiste antwoord betrof. De examiner voert aan dat het door appellante gekozen antwoord, slechts door 13.49 % van de studenten als juiste antwoord gekozen werd (4 van de 27 studenten). De examiner merkt in zijn algemeenheid op dat het bij meerkeuzevragen zoeken is naar een balans tussen woordkeuze en het niet direct prijsgeven van het (juiste) antwoord. Appellante had op basis van het studiemateriaal en de antwoordopties, moeten inzien dat antwoord d het enige juiste antwoord betrof.
5. Vooropgesteld dient te worden dat de taken en bevoegdheden van het College niet strekken tot het opnieuw beoordelen van enig examenonderdeel. Het College toetst of de beoordeling voldoende zorgvuldig tot stand is gekomen en of zij genoegzaam is onderbouwd. Voorts geldt dat de beoordeling van een examen of enig onderdeel daarvan behoort tot de discretionaire bevoegdheid van de desbetreffende examiner. Dit brengt mee dat, naast de hierboven aangegeven toetsing, de beoordeling van een examen of enig onderdeel daarvan slechts voor vernietiging in aanmerking komt als er strijd is met enige regel van geschreven of ongeschreven recht.
6. Het College is, toetsend binnen de hierboven aangegeven grenzen, op grond van de gedingstukken en het verhandelde ter zitting en op grond van de door verweerders verstrekte onderbouwing, van oordeel dat de beoordeling in rechte stand kan houden.
7. Het College merkt op dat appellante voor het tentamen op 18 mei 2020 van de cursus Bestuursrecht II (RB2102) het cijfer zes (6) heeft behaald met 21 punten. Bij 23 punten wordt het cijfer zeven (7) toegekend.
8. Met betrekking tot vraag 2 kan de examiner gevolgd worden in haar verweer dat appellante de vraag dient te beantwoorden op basis van het aangereikte studiemateriaal, de vraagstelling en de diverse antwoordopties. Het College overweegt dat de examiner gevolgd kan worden in haar verweer dat het antwoord conform het antwoordmodel het enige juiste antwoord betreft en dat de opvatting van appellante van de leer van het afgeleide belang in deze vraag niet juist is.
9. Met betrekking tot de vraagstelling inzake vraag 4 overweegt het College dat de vraag is welke juridische actie bij het niet (tijdig) nemen van een besluit 'het beste' is. De antwoordopties b en c zijn beide mogelijk. De examiner kan gevolgd worden dat daarom antwoordoptie d 'het beste' is, omdat in deze optie verwezen wordt naar b en c, welke acties bovendien gelijktijdig ingezet kunnen worden.
10. Het bovenstaande leidt dan ook tot de conclusie dat het beroep ongegrond is.

III. BESLISSING

Gelet op artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek beslist het College als volgt.

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. dr. J.M.E. Derks, voorzitter en mr. H.J.M. van Lierop en mr. drs. M. van Schaik, leden, in tegenwoordigheid van S.E.M. van der Westen LLB, secretaris, op 14 oktober 2020.

w.g. de secretaris,

w.g. de voorzitter,

S.E.M. van der Westen LLB

mr. dr. J.M.E. Derks

voor eensluidend afschrift,

S.E.M. van der Westen LLB

Tegen een besluit van het College van beroep voor de examens kan door een betrokkene binnen zes weken na verzending van dat besluit beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs (artikel 7.66 WHW), Postbus 16137, 2500 BC Den Haag

